

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Easo beslut EASO/ED/2019/509 av den 18 december 2019 om att avslå sökandens klagomål av den 5 september 2019 enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna),
- ogiltigförklara Easos beslut av den 7 juni 2019 om att avslå sökandens återkallande, daterat den 23 maj 2019, av dennes ansökan om uppsägning av den 1 mars 2019,
- förplikta Easo att betala sökanden ersättning, jämte ränta, motsvarande den lön som hon skulle ha erhållit om hon hade behållit sin tjänst vid Easo, det vill säga från den 1 juni 2019 tills hon återupptar sin tjänst vid Easo eller anställningsavtalet med Easo löper ut, eller tills hon tillträder en annan tjänst med motsvarande lön, med ett belopp på 7 534,03 euro per månad till den 15 juli 2019) och 7 777,25 euro per månad från den 16 juli 2019,
- förplikta Easo att betala sökanden 250 000 euro i skadestånd för ideell skada och skada på hennes hälsa fram till idag, och
- förplikta Easo att ersätta samtliga sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Beslut EASO/ED/2019/509 är rättsstridigt av följande skäl:

- Åsidosättande av sökandens rätt till god förvaltning (artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, nedan kallad stadgan), beträffande principerna om opartiskhet, omsorgsplikt och objektivitet samt oskuldspresumtionen (första skälet för ogiltigförklaring vad avser den första grunden).
- Åsidosättande av sökandens rätt att få sitt intresse beaktat av administrationen, vilken följer av rätten till god förvaltning (artikel 41 i stadgan) och omsorgsplikten (artikel 24 i tjänsteföreskrifterna) (andra skälet för ogiltigförklaring vad avser den första grunden).
- Dessa rättsstridiga handlingar och underlåtenheter från Easos sida grundar sig på en uppenbart oriktig bedömning och felaktig rättstillämpning och är bristfälligt motiverade (tredje skälet för ogiltigförklaring vad avser den första grunden).

2. Andra grunden: Beslut EASO/ED/2019/509 är rättsstridigt av följande skäl:

- Uppenbart oriktig bedömning, felaktig rättstillämpning och bristande motivering, särskilt vad avser meddelande om uppsägning enligt artikel 47 b ii i anställningsvillkoren för övriga anställda och möjligheten att återkalla denna (första skälet för ogiltigförklaring vad avser den andra grunden).
- Åsidosättande av sökandens rätt till god förvaltning (artikel 41 i stadgan) och av omsorgsplikten (artikel 24 i tjänsteföreskrifterna, analogt tillämplig), särskilt vad avser rätten att få sitt intresse beaktat av administrationen (andra grunden för ogiltigförklaring vad avser den andra grunden).

Talan väckt den 24 mars 2020 – Tartu Agro mot kommissionen

(Mål T-150/20)

(2020/C 175/41)

Rättegångsspråk: estniska

Parter

Sökande: AS Tartu Agro (ombud: advokaterna T. Järviste, T. Kaurov, M. Peetsalu och M. A. R. Valberg)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till prövning,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 24 januari 2020 angående det statliga stödet SA.39182 (2017/C) som rör ett eventuellt rättsvidrigt stöd till förmån för Tartu Agro, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Talan kan tas upp till prövning.

- Talan kan tas upp till prövning, eftersom sökanden enligt det angripna beslutet är påstådd mottagare av stöd. Därför berör beslutet sökanden direkt och individuellt.

2. Kommissionen åsidosatte materiella och processuella bestämmelser när den med avseende på anbudsförfarandet prövade huruvida transaktionen var förenlig med den inre marknaden. Kommissionen åsidosatte sin beviskyldighet och gjorde en felaktig tolkning av sakomständigheterna.

- Kommissionen borde ha beaktat det kronologiska sammanhanget med avseende på ingåendet av avtalet, de då gällande affärsmässiga avvägningarna och de vid den tidpunkten gällande bedömningskriterierna.
- Kommissionen drog felaktigt slutsatsen att anbudsförfarandet inte uppfyllde marknadsvillkoren, eftersom villkoren för anbudsförfarandet sammantaget gjorde det möjligt för staten att maximera sin vinst.

3. Kommissionen åsidosatte materiella och processuella bestämmelser när den prövade huruvida den avtalade räntan motsvarade marknadsvillkoren vid prövningen av förekomsten av ett statligt stöd i strid med bevisbörderegeln och gjorde en felaktig tolkning av sakomständigheterna.

- Kommissionen slog fast att det förelåg ett statligt stöd på grundval av irrelevanta och felaktiga uppgifter. Kommissionen borde ha slagit fast att investeringarna i markförbättring, kostnaderna för underhåll av marken och förbättringarna av markkvaliteten helt omfattades av avtalet.
- Kommissionen underlät felaktigt att beakta att den påstådda affärsmässiga fördelen enligt avtalet ändå skulle ha uppkommit genom privatiseringen och fusionen mellan sökanden och ägaren senast under år 2002.

4. Kommissionen åsidosatte bestämmelser och gjorde en felaktig tolkning av sakomständigheter vid fastställandet av fördelens storlek.

- Kommissionen använde felaktigt aritmetiska medelvärden och statistiska avtalsräntor och åsidosatte motiveringskyldigheten.

5. Kommissionen åsidosatte bestämmelser och gjorde en felaktig tolkning av sakomständigheter vid fastställandet av att det förelåg ett nytt stöd.

- Varje påstått stöd beviljades före Estlands anslutning till unionen och hade helt avslutats vid anslutningen. Företaget privatiserades 2001 och sökanden och dess ägare fusionerades 2002.

6. Kommissionen åsidosatte bestämmelser och gjorde en felaktig tolkning av sakomständigheter vid fastställandet av att endast en del av stödet var obsolet.
 - Kommissionen borde ha kommit till slutsatsen att det stöd som påstods följa av avtalet fullständigt upphörde senast genom fusionen mellan sökanden och dess ägare 2002 och därför är helt obsolet.
7. Kommissionen åsidosatte bestämmelser när den förpliktade Republiken Estland att i strid med principerna om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhet återkräva stödet från Tartu Agro.
 - Det föreligger särskilda omständigheter av vilka det framgår att ett återkrav avseende sökanden skulle vara mycket oskäligt. Förhållandena var inte sådana att sökanden borde ha insett att det förelåg ett statligt stöd.
8. Kommissionen åsidosatte bestämmelser och gjorde en felaktig tolkning av sakomständigheter vid fastställandet av att stödet var oförenligt med den inre marknaden.
 - Parterna hade gjort bedömningen att avtalet bidrog till att främja den affärsmässiga utvecklingen. Kommissionen prövade dock inte detta i sak.

Talan väckt den 16 mars 2020 – Republiken Tjeckien mot kommissionen

(Mål T-151/20)

(2020/C 175/42)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Republiken Tjeckien (ombud: M. Smolek, J. Vlácil och O. Serdula)

Svarande: Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen, att till Republiken Tjeckien återbetala beloppet 40 482 255 CZK, som den 17 mars 2015 felaktigt betalades till Europeiska kommissionens konto,
- förplikta Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen, att till Republiken Tjeckien återbetala beloppet CZK 2 698 817, som den 22 december 2016 felaktigt betalades till Europeiska kommissionens konto, och
- förplikta Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Sökanden gör gällande att det omtvistade beloppet motsvarar de icke uppburna tullarna på import av flinttändare från Laos till ett belopp av 53 976 340 CZK efter avdrag för kostnader för uppbarandet. Den 17 mars 2015 betalades ett belopp på 40 482 255 CZK (75 procent av icke uppburna tullar) till kommissionens konto efter kommissionens begäran av den 21 januari 2015. Den 22 december 2016 betalades ett belopp på 2 698 817 CZK (5 procent av icke uppburna tullar) till kommissionens konto, efter att kommissionen begärt att den del som skulle betalas till unionen skulle uppgå till 80 procent.